

Завмерли в чеканні ікони - Джерело

Написав Крісман Наталія
Неділя, 22 липня 2012, 13:23

Душа кровоточить, пульсують роз'ятрені рани
Від наших власно'руч змайстрованих нами ж розп'ять,
Хробак гріхо-творний вгризається в душу безтямно,
А спокій увесь видувають вітрища сум'ять.

На стінах душі вицвітають картини про вічне,
Горять образи' у святинях. Земля попелищ
Волає у небо, мов Господу дивиться в вічі,
Благаючи в нього " Коли ж від людей захистиш?

Та слізьми розкаянь давно вже ніхто тут не плаче,
Лишень кровоточить поставлена кимось свіча.
Яких ще, Людино, потрібно кривавих означень,
Аби на вернула до своїх одвічних начал?!

Вже час - пошматовану, зболену душу сто-винну
Зцілити від скверни, омивши в джерелах святих.
Завмерли в чеканні ікони. Чекають Людину.
Та доки нема ще - кривавлять тривожно зі стигм...